

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Bruseli 25. novembra 2020
(OR. en)**

**2018/0089 (COD)
LEX 2031**

PE-CONS 49/20

**CONSOM 189
MI 498
JUSTCIV 123
DENLEG 73
CODEC 1158**

SMERNICA

**EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
O ŽALOBÁCH V ZASTÚPENÍ NA OCHRANU
KOLEKTÍVNYCH ZÁUJMOV SPOTREBITEĽOV
A O ZRUŠENÍ SMERNICE 2009/22/ES**

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2020/...

z 25. novembra 2020

**o žalobách v zastúpení na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov
a o zrušení smernice 2009/22/ES**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom³,

¹ Ú. v. EÚ C 440, 6.12.2018, s. 66.

² Ú. v. EÚ C 461, 21.12.2018, s. 232.

³ Pozícia Európskeho parlamentu z 26. marca 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní zo 4. novembra 2020 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z ... (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

keďže:

- (1) V dôsledku globalizácie a digitalizácie sa zvýšilo riziko, že jeden nezákonný postup poškodí veľký počet spotrebiteľov. Porušenia práva Únie môžu spôsobiť spotrebiteľom ujmu. Bez účinných prostriedkov na ukončenie nezákonných postupov a dosiahnutie nápravy pre spotrebiteľov je dôvera spotrebiteľov vo vnútorný trh znížená.
- (2) Nedostatok účinných prostriedkov na presadzovanie práva Únie na ochranu spotrebiteľov by tiež mohol viesť k narušeniu spravodlivej hospodárskej súťaže medzi obchodníkmi porušujúcimi právne predpisy a obchodníkmi dodržiavajúcimi právne predpisy, ktorí pôsobia na vnútroštátnej alebo cezhraničnej úrovni. Takéto narušenia môžu brániť hladkému fungovaniu vnútorného trhu.
- (3) Podľa článku 26 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) má vnútorný trh zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb. Vnútorný trh by mal spotrebiteľom poskytovať pridanú hodnotu v podobe vyššej kvality, väčšej rozmanitosti, primeraných cien a prísnych bezpečnostných noriem v súvislosti s tovarom a službami, čo by malo prispievať k vysokej úrovni ochrany spotrebiteľa.
- (4) V článku 169 ods. 1 a ods. 2 písm. a) ZFEÚ sa stanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa prostredníctvom opatrení prijatých podľa článku 114 ZFEÚ. V článku 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) sa stanovuje, že Únia svojimi politikami zabezpečí vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.

- (5) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES¹ sa oprávneným subjektom umožnilo podávať žaloby v zastúpení najmä na účely upustenia od porušenia práva Únie alebo zákazu porušenia práva Únie poškodzujúceho kolektívne záujmy spotrebiteľov. V uvedenej smernici sa však nedostatočne riešili výzvy týkajúce sa presadzovania spotrebiteľského práva. V záujme lepšieho odrádzania od nezákonných postupov a zníženia ujmy spôsobovanej spotrebiteľom na čoraz viac globalizovanom a digitalizovanom trhu je potrebné posilniť procesné mechanizmy na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov tak, aby zahŕňal opatrenia vo forme súdnych príkazov, ako aj nápravné opatrenia. Vzhľadom na veľký počet zmien, ktoré je potrebné vykonať, je vhodné zrušiť smernicu 2009/22/ES a nahradiť ju touto smernicou.
- (6) Procesné mechanizmy pre žaloby v zastúpení tak o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov, ako aj o vydanie nápravných opatrení, sa v rámci Únie líšia a poskytujú spotrebiteľom rôzne úrovne ochrany. Okrem toho niektoré členské štáty nemajú v súčasnosti zavedený žiadny procesný mechanizmus pre kolektívne žaloby o vydanie nápravných opatrení. Uvedená situácia znižuje dôveru spotrebiteľov a podnikov vo vnútorný trh a ich schopnosť pôsobiť na vnútornom trhu. To narúša hospodársku súťaž a bráni účinnému presadzovaniu práva Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (7) Cieľom tejto smernice je preto zaistiť, aby spotrebitelia vo všetkých členských štátoch mali k dispozícii aspoň jeden účinný a efektívny procesný mechanizmus pre žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov a o vydanie nápravných opatrení na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni. Dostupnosť aspoň jedného takého procesného mechanizmu pre žaloby v zastúpení by zvýšila dôveru spotrebiteľov, posilnila ich postavenie pri uplatňovaní ich práv, prispela k spravodlivejšej hospodárskej súťaži a vytvorila rovnaké podmienky pre obchodníkov pôsobiacich na vnútornom trhu.
- (8) Cieľom tejto smernice je prispieť k fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov tým, že oprávneným subjektom, ktoré zastupujú kolektívne záujmy spotrebiteľov, umožní podávať žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov, ako aj nápravných opatrení voči obchodníkom, ktorí porušujú ustanovenia práva Únie. Uvedené oprávnené subjekty by mali mať možnosť požiadať o upustenie od takéhoto protiprávneho konania alebo o jeho zákaz a žiadať o nápravu, napríklad náhradu škody, opravu alebo zľavu z ceny, ak je to vhodné a prípustné podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva.
- (9) Žaloba v zastúpení by mala predstavovať účinný a efektívny spôsob ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Mala by oprávneným subjektom umožniť konať s cieľom zabezpečiť, aby obchodníci dodržiavali príslušné ustanovenia práva Únie a prekonať prekážky, ktorým čelia spotrebitelia v rámci individuálnych žalôb, ako je neistota o ich právach a dostupných procesných mechanizmoch, psychologické zdráhanie sa konať a záporná bilancia, pokiaľ ide o očakávané náklady v súvislosti s prínosmi individuálnej žaloby.

- (10) Je dôležité zabezpečiť potrebnú rovnováhu medzi zlepšujúcim sa prístupom spotrebiteľov k spravodlivosti a poskytnutím primeraných záruk pre obchodníkov pred zneužívaním sporov, ktoré by neodôvodnene bránili podnikom vykonávať činnosť na vnútornom trhu. S cieľom zabrániť zneužívaniu žalôb v zastúpení by sa malo vyhnúť priznávaniu sankčných náhrad škody, a mali by sa stanoviť pravidlá týkajúce sa určitých procesných aspektov, ako napríklad určenie a financovanie oprávnených subjektov.
- (11) Touto smernicou by sa nemali nahradiť existujúce vnútroštátne procesné mechanizmy na ochranu kolektívnych alebo individuálnych záujmov spotrebiteľov. S ohľadom na právne tradície členských štátov by sa členským štátom mala ponechať diskrečná právomoc rozhodnúť, či procesný mechanizmus pre žaloby v zastúpení požadovaný touto smernicou upraví ako súčasť existujúceho alebo ako súčasť nového procesného mechanizmu na vydanie kolektívnych opatrení vo forme súdnych príkazov alebo nápravných opatrení alebo ako odlišný procesný mechanizmus, za predpokladu, že aspoň jeden vnútroštátny procesný mechanizmus pre žaloby v zastúpení je v súlade s touto smernicou. Touto smernicou by sa napríklad nemalo členským štátom brániť v prijímaní právnych predpisov o určovacích žalobách podávaných na súd alebo správny orgán, hoci táto smernica nestanovuje pravidlá pre takéto žaloby. Ak existujú na vnútroštátnej úrovni iné procesné mechanizmy popri procesnom mechanizme, ktorý sa vyžaduje podľa tejto smernice, oprávnený subjekt by mal mať možnosť si vybrať, ktorý z nich použije.

- (12) V súlade so zásadou procesnej autonómie by sa touto smernicou nemal upraviť každý aspekt konaní o žalobách v zastúpení. V dôsledku toho je na členských štátoch, aby stanovili pravidlá týkajúce sa napríklad prípustnosti, dôkazov alebo opravných prostriedkov v súvislosti so žalobami v zastúpení. Členským štátom by sa napríklad malo ponechať rozhodnutie o požadovanej miere podobnosti individuálnych nárokov alebo požadovanom minimálnom počte spotrebiteľov dotknutých žalobou v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, aby sa vo veci mohlo rozhodovať ako o žalobe v zastúpení. Takéto vnútroštátne pravidlá by nemali brániť účinnému fungovaniu procesného mechanizmu pre žaloby v zastúpení upraveného v tejto smernici. V súlade so zásadou nediskriminácie by sa kritériá prípustnosti v súvislosti s konkrétnymi cezhraničnými žalobami v zastúpení nemali líšiť od kritérií uplatňovaných na konkrétne vnútroštátne žaloby v zastúpení. Rozhodnutím o vyhlásení žaloby v zastúpení za neprípustnú by nemali byť dotknuté práva spotrebiteľov, ktorých sa žaloba týka.
- (13) Rozsah pôsobnosti tejto smernice by mal zohľadňovať nedávny vývoj v oblasti ochrany spotrebiteľa. Keďže spotrebiteľia sú v súčasnosti činní na rozsiahlejšom a čoraz viac digitalizovanom trhu, dosiahnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa si vyžaduje, aby sa táto smernica okrem všeobecného spotrebiteľského práva vzťahovala aj na oblasti, ako sú napríklad ochrana údajov, finančné služby, cestovanie a cestovný ruch, energetika a telekomunikácie. Najmä vzhľadom na zvýšený dopyt spotrebiteľov po finančných a investičných službách je potrebné zlepšiť presadzovanie spotrebiteľského práva v uvedených oblastiach. Spotrebiteľský trh sa rozvinul aj v oblasti digitálnych služieb, čo si vyžaduje účinnejšie presadzovanie spotrebiteľského práva vrátane ochrany údajov.

- (14) Táto smernica by sa mala vzťahovať na porušenia ustanovení práva Únie uvedených v prílohe I v rozsahu, v akom uvedené ustanovenia chránia záujmy spotrebiteľov bez ohľadu na to, či sú v nich títo spotrebiteľia označení ako spotrebiteľia, cestujúci, používatelia, zákazníci, retailoví investori, retailoví klienti, dotknuté osoby alebo inak. Táto smernica by však mala chrániť iba záujmy fyzických osôb, ktoré boli poškodené alebo môžu byť poškodené v dôsledku takeého porušenia právnych predpisov, ak uvedené osoby sú spotrebiteľmi podľa tejto smernice. Táto smernica by sa nemala vzťahovať na porušenia právnych predpisov, ktoré spôsobujú ujmu fyzickým osobám, ktoré sú považované za obchodníkov podľa tejto smernice.
- (15) Touto smernicou by nemali byť dotknuté právne akty uvedené v prílohe I, v dôsledku čoho sa ňou nemenia ani nerozširujú vymedzenia pojmov, ktoré sú v uvedených právnych aktoch stanovené, ani sa ňou nenahrádza žiadny mechanizmus presadzovania práva, ktorý môže byť v uvedených právnych aktoch stanovený. Napríklad by sa v relevantnom prípade mohol na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov stále použiť mechanizmus presadzovania práva stanovený v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679¹ alebo založený na uvedenom nariadení.
- (16) V záujme vylúčenia pochybností by sa rozsah pôsobnosti tejto smernice mal čo najpodrobnejšie stanoviť v prílohe I. Ak právne akty uvedené v prílohe I obsahujú ustanovenia, ktoré sa netýkajú ochrany spotrebiteľa, príloha I by mala odkazovať na konkrétne ustanovenia, ktoré chránia záujmy spotrebiteľov. Vzhľadom na štruktúru niektorých právnych aktov, najmä v oblasti finančných služieb vrátane oblasti investičných služieb, však takéto odkazy nie sú vždy jednoduché.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (17) Aby sa zabezpečila primeraná reakcia na porušenia práva Únie, ktorých forma aj rozsah sa rýchlo vyvíjajú, mal by zákonodarca pri prijímaní každého nového aktu Únie, ktorý je relevantný z hľadiska ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, zvážiť, či by sa nemala zmeniť príloha I s cieľom začleniť nový akt Únie do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (18) Členským štátom by sa mala ponechať právomoc uplatňovať ustanovenia tejto smernice aj na ďalšie oblasti, okrem tých, ktoré patria do rozsahu jej pôsobnosti. Členské štáty by preto mali mať napríklad možnosť ponechať v platnosti alebo zaviesť vnútroštátne právne predpisy zodpovedajúce ustanoveniam tejto smernice týkajúce sa sporov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti prílohy I.
- (19) Keďže súdne konania aj správne konania by mohli efektívne a účinne slúžiť na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, majú členské štáty diskrečnú právomoc rozhodnúť, či možno žaloby v zastúpení podávať v rámci súdneho konania, správneho konania alebo v rámci oboch konaní, a to v závislosti od príslušnej oblasti práva alebo príslušného hospodárskeho odvetvia. Nemalo by tým byť dotknuté právo na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 charty, podľa ktorého členské štáty majú zabezpečiť, aby spotrebiteľia aj obchodníci mali právo na účinný súdny prostriedok nápravy proti akémukoľvek správne rozhodnutiu prijatému podľa vnútroštátnych opatrení, ktorými sa vykonáva táto smernica. Malo by to zahŕňať aj možnosť strany v konaní dosiahnuť podľa vnútroštátneho práva prijatie rozhodnutia, ktorým sa priznáva odkladný účinok voči výkonu napadnutého rozhodnutia.

- (20) Vychádzajúc zo smernice 2009/22/ES by sa táto smernica mala vzťahovať na vnútroštátne aj cezhraničné porušenie právnych predpisov, predovšetkým však na prípady, keď spotrebiteľia, ktorým bola porušením právnych predpisov spôsobená ujma, žijú v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom pôsobí obchodník porušujúci právne predpisy. Ďalej by sa mala vzťahovať aj na porušenie právnych predpisov, ktoré sa skončilo pred podaním žaloby v zastúpení alebo ukončením konania o nej, keďže stále by mohlo byť potrebné zabrániť opakovaniu postupov ich zákazom, rozhodnúť, že dané postupy predstavovali porušenie právnych predpisov alebo uľahčiť nápravu pre spotrebiteľov.
- (21) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté uplatňovanie ani stanovovanie pravidiel medzinárodného práva súkromného o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov alebo o rozhodnom práve. Na procesný mechanizmus pre žaloby v zastúpení stanovený touto smernicou by sa mali vzťahovať existujúce nástroje práva Únie. Konkrétne by sa na procesný mechanizmus pre žaloby v zastúpení stanovený v tejto smernici mali uplatňovať nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007¹, (ES) č. 593/2008² a (EÚ) č. 1215/2012³.
- (22) Je potrebné poznamenať, že nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 sa nevzťahuje na právomoc správnych orgánov ani na uznávanie alebo výkon ich rozhodnutí. Úprava takýchto otázok by mala byť záležitosťou vnútroštátneho práva.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II) (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (23) V prípade potreby by oprávnený subjekt mohol mať možnosť podať v súlade s medzinárodným právom súkromným žalobu v zastúpení v členskom štáte, v ktorom bol určený, ako aj v inom členskom štáte. Vychádzajúc zo smernice 2009/22/ES by sa v tejto smernici malo rozlišovať medzi týmito dvomi typmi žalôb v zastúpení. Keď oprávnený subjekt podá žalobu v zastúpení v inom členskom štáte ako v členskom štáte, v ktorom bol určený, mala by sa uvedená žaloba v zastúpení považovať za cezhraničnú žalobu v zastúpení. Keď oprávnený subjekt podá žalobu v zastúpení v členskom štáte, v ktorom bol určený, mala by sa uvedená žaloba v zastúpení považovať za vnútroštátnu žalobu v zastúpení, aj ak je uvedená žaloba v zastúpení namierená proti obchodníkovi s bydliskom v inom členskom štáte a ak sú v uvedenej žalobe zastúpení spotrebitelia z viacerých členských štátov. Rozhodujúcim kritériom pre určenie typu podávanej žaloby v zastúpení by mal byť členský štát, v ktorom sa žaloba v zastúpení podáva. Z tohto dôvodu by nemalo byť možné, aby sa vnútroštátna žaloba v zastúpení počas konania stala cezhraničnou žalobou v zastúpení alebo naopak.
- (24) Predovšetkým organizácie spotrebiteľov by mali zohrávať aktívnu úlohu pri zaisťovaní dodržiavania príslušných ustanovení práva Únie. Všetky by sa mali považovať za nachádzajúce sa vo vhodnej pozícii na to, aby sa stali oprávnenými subjektmi podľa vnútroštátneho práva. Podľa vnútroštátnych právnych tradícií by pri zaisťovaní dodržiavania príslušných ustanovení práva Únie mohli zohrávať aktívnu úlohu aj verejné subjekty, a to podávaním žalôb v zastúpení podľa tejto smernice.

- (25) Na účely cezhraničných žalôb v zastúpení by sa na oprávnené subjekty mali vzťahovať rovnaké kritériá určenia v celej Únii. Najmä by mali byť právnickými osobami, ktoré sú riadne zriadené podľa vnútroštátneho práva členského štátu určenia, mali by mať určitý stupeň stálosti a určitú úroveň verejnej činnosti, neziskovú povahu a vzhľadom na ich zákonný účel by mali mať oprávnený záujem na ochrane záujmov spotrebiteľov, ako sa stanovuje v práve Únie. Proti oprávneným subjektom by sa nemalo viesť insolvenčné konanie ani by nemali byť vyhlásené za platobne neschopné. Mali by byť nezávislé a nemali by ich ovplyvňovať iné osoby ako spotrebiteľia, ktoré majú hospodársky záujem na podaní akejkoľvek žaloby v zastúpení, predovšetkým obchodníci alebo hedgeové fondy, a to aj v prípade financovania tretími stranami. Oprávnené subjekty by mali mať zavedené postupy na zabránenie takémuto vplyvu, ako aj konfliktu záujmov medzi nimi, poskytovateľmi ich financovania a záujmov spotrebiteľov. Mali by zverejniť jednoduchým a zrozumiteľným jazykom akýmkoľvek vhodnými prostriedkami, predovšetkým na svojich webových sídlach, informácie preukazujúce, že spĺňajú kritériá určenia za oprávnený subjekt a všeobecné informácie o zdrojoch svojho financovania vo všeobecnosti, svojej organizačnej, riadiacej a členskej štruktúre, zákonnom účele a činnostiach.
- (26) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť kritériá určenia pre oprávnené subjekty na účely vnútroštátnych žalôb v zastúpení slobodne podľa vnútroštátneho práva. Členské štáty by však mali mať aj možnosť uplatňovať kritériá určenia stanovené v tejto smernici pre oprávnené subjekty určené na účely cezhraničných žalôb v zastúpení aj na oprávnené subjekty určené len na účely vnútroštátnych žalôb v zastúpení.

- (27) Žiadne z kritérií uplatňovaných na určenie oprávnených subjektov v konaniach o vnútroštátnych alebo cezhraničných žalobách v zastúpení by nemalo brániť účinnému fungovaniu žalôb v zastúpení podľa tejto smernice.
- (28) Členské štáty by mali mať možnosť určiť oprávnené subjekty vopred na účely podávania žalôb v zastúpení. Touto smernicou by sa členské štáty nemali podnecovať k tomu, aby zaviedli možnosť určiť oprávnené subjekty v jednotlivých prípadoch. Na účely vnútroštátnych žalôb v zastúpení by však členské štáty mali mať možnosť tiež alebo alternatívne určiť v jednotlivých prípadoch oprávnené subjekty pre konkrétne vnútroštátne žaloby v zastúpení. Takéto určenie by mal mať možnosť vykonať konajúci súd alebo konajúci správny orgán, v relevantných prípadoch aj akceptovaním. Na účely cezhraničných žalôb v zastúpení sú však potrebné spoločné záruky. Preto by sa oprávneným subjektom, ktoré boli určené v jednotlivých prípadoch, nemalo umožniť podávať cezhraničné žaloby v zastúpení.
- (29) Malo by byť vecou určujúceho členského štátu, aby zaistil, že subjekt spĺňa kritériá určenia za oprávnený subjekt na účely cezhraničných žalôb v zastúpení, posúdil, či oprávnený subjekt aj naďalej spĺňa kritériá určenia, a v prípade potreby určenie uvedeného oprávneného subjektu zrušil. Členské štáty by mali aspoň raz za päť rokov posúdiť, či oprávnené subjekty naďalej spĺňajú kritériá určenia.

- (30) Ak vzniknú pochybnosti o tom, či oprávnený subjekt spĺňa kritériá určenia, členský štát, ktorý uvedený oprávnený subjekt určil, by mal tieto obavy prešetriť a v prípade potreby určenie uvedeného oprávneného subjektu zrušiť. Členské štáty by mali určiť národné kontaktné miesta na účely zasielania a prijímania žiadostí o prešetrenie.
- (31) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby na ich súdy alebo správne orgány mohli podávať cezhraničné žaloby v zastúpení oprávnené subjekty, ktoré boli na účely takých žalôb v zastúpení určené v inom členskom štáte. Oprávnené subjekty z rôznych členských štátov by navyše mali mať možnosť spojiť sily v rámci jednej žaloby v zastúpení podanej na jednom orgáne, a to podľa príslušných pravidiel o právomoci. Tým by nemalo byť dotknuté právo konajúceho súdu alebo konajúceho správneho orgánu preskúmať, či je vhodné konať o žalobe v zastúpení ako o jednej žalobe v zastúpení.
- (32) Malo by sa zabezpečiť vzájomné uznávanie aktívnej legitimácie oprávnených subjektov určených na účely cezhraničných žalôb v zastúpení. Totožnosť uvedených oprávnených subjektov by sa mala oznámiť Komisii a Komisia by mala zostaviť zoznam uvedených oprávnených subjektov a zverejniť uvedený zoznam. Zaradenie do zoznamu by malo slúžiť ako dôkaz aktívnej legitimácie oprávneného subjektu podávajúceho žalobu v zastúpení. Tým by nemalo byť dotknuté právo súdu alebo správneho orgánu preskúmať, či zákonný účel oprávneného subjektu opodstatňuje podanie žaloby v konkrétnom prípade.

- (33) Účelom opatrení vo forme súdnych príkazov je ochrana kolektívnych záujmov spotrebiteľov bez ohľadu na to, či jednotliví spotrebiteľia utrpeli skutočnú stratu alebo škodu. Opatreniami vo forme súdnych príkazov sa môže od obchodníkov vyžadovať, aby podnikli určité kroky, napríklad poskytli spotrebiteľom informácie, ktoré predtým vynechali, čím porušili zákonnú povinnosť. Rozhodnutie o opatrení vo forme súdneho príkazu by nemalo byť závislé od toho, či tieto postupy boli vykonané úmyselne alebo z nedbanlivosti.
- (34) Oprávnený subjekt by mal byť pri podávaní žaloby v zastúpení povinný poskytnúť súdu alebo správneho orgánu dostatočné informácie o spotrebiteľoch, ktorých sa žaloba v zastúpení týka. Uvedené informácie by mali súdu alebo správneho orgánu umožniť určiť, či má právomoc konať, ako aj určiť rozhodné právo. V prípade nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti by táto povinnosť zahŕňala informovanie súdu alebo správneho orgánu o mieste, kde došlo alebo môže dôjsť k škodovej udalosti týkajúcej sa spotrebiteľov. Podrobnosti požadovaných informácií by sa mohli líšiť v závislosti od toho, o aké opatrenie oprávnený subjekt žiada a či sa uplatňuje mechanizmus, pri ktorom sa treba rozhodnúť pre účasť na konaní (ďalej len „mechanizmus opt-in“) alebo pre neúčasť na konaní (ďalej len „mechanizmus opt-out“). Okrem toho by si pri podaní žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov prípadné zastavenie alebo prerušenie premlčacích lehôt v súvislosti s následnými nárokmi na nápravu vyžadovalo, aby oprávnený subjekt poskytol dostatočné informácie o skupine spotrebiteľov, ktorých sa žaloba v zastúpení týka.

- (35) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby oprávnené subjekty mali možnosť navrhnúť vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov a nápravných opatrení. S cieľom zabezpečiť efektívnosť konaní o žalobách v zastúpení by mali mať členské štáty možnosť rozhodnúť, že oprávnené subjekty môžu navrhnúť vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov alebo nápravných opatrení v rámci jednej žaloby v zastúpení alebo v rámci samostatných žalôb v zastúpení. Ak sa opatrenia navrhujú v rámci jednej žaloby v zastúpení, mali by mať oprávnené subjekty možnosť využiť všetky príslušné opatrenia v čase podania žaloby v zastúpení alebo najprv využiť príslušné opatrenia vo forme súdnych príkazov a následne, ak je to potrebné, nápravné opatrenia.
- (36) Oprávnený subjekt, ktorý podáva žalobu v zastúpení podľa tejto smernice, by mal podať návrh na vydanie príslušných opatrení vrátane nápravných opatrení v záujme a v mene spotrebiteľov, ktorým bola porušením právnych predpisov spôsobená ujma. Oprávnený subjekt by mal mať procesné práva a povinnosti žalobcu v konaní. Členské štáty by mali mať možnosť jednotlivým spotrebiteľom, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, priznať určité práva v rámci konania o žalobe v zastúpení, ale uvedení jednotliví spotrebiteľia by nemali mať postavenie žalobcov v konaní. Jednotliví spotrebiteľia by v žiadnom prípade nemali mať možnosť zasahovať do procesných rozhodnutí prijatých oprávnenými subjektmi, jednotlivo žiadať v konaní vykonanie dôkazov alebo jednotlivo podávať opravný prostriedok proti procesným rozhodnutiam súdu alebo správneho orgánu, na ktorý bola žaloba v zastúpení podaná. Jednotliví spotrebiteľia by okrem toho v konaní o žalobe v zastúpení nemali mať procesné povinnosti ani by nemali znášať trovy konania okrem mimoriadnych okolností.

- (37) Spotrebitelia, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, by však mali mať prospech z uvedenej žaloby v zastúpení. V prípade žalôb v zastúpení o vydanie nápravných opatrení by mal mať tento prospech podobu nápravy, ako je napríklad náhrada škody, oprava, výmena, zľava z ceny, vypovedanie zmluvy alebo vrátenie zaplatenej ceny. V prípade žalôb v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov by mal mať tento prospech dotknutých spotrebiteľov podobu upustenia od porušenia právnych predpisov alebo zákazu porušenia právnych predpisov.
- (38) V prípade žalôb v zastúpení o vydanie nápravných opatrení by neúspešná strana mala uhradiť trovy konania, ktoré vznikli úspešnej strane, v súlade s podmienkami a výnimkami stanovenými vo vnútroštátnom práve. Súd ani správny orgán by ale neúspešnej strane nemal nariadiť úhradu trov, ktoré neboli účelne vynaložené. Jednotliví spotrebitelia, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, by nemali znášať trovy konania. Za výnimočných okolností by však malo byť možné jednotlivému spotrebiteľovi, ktorého sa žaloba v zastúpení o vydanie nápravného opatrenia týka, nariadiť zaplatať trovy konania, ktoré vznikli v dôsledku úmyselného konania alebo konania z nedbanlivosti zo strany uvedeného jednotlivého spotrebiteľa, napríklad prietahy v konaní z dôvodu protiprávneho konania. Trovy konania by mali zahŕňať napríklad akékoľvek náklady vyplývajúce zo skutočnosti, že strany boli zastúpené advokátom alebo iným právnikom, alebo akékoľvek náklady na doručovanie alebo preklad listín.

- (39) S cieľom zabrániť zneužívaniu sporov by členské štáty mali prijať nové pravidlá alebo uplatňovať existujúce pravidlá podľa vnútroštátneho práva umožňujúce súdu alebo správneho orgánu rozhodnúť o zamietnutí zjavne neopodstatnených prípadov, a to hneď po tom, ako sa súdu alebo správneho orgánu doručia informácie potrebné na odôvodnenie takéhoto rozhodnutia. Členské štáty by nemali mať povinnosť zaviesť osobitné pravidlá uplatniteľné na žaloby v zastúpení a mali by mať možnosť uplatňovať všeobecné procesné pravidlá konania, ak uvedené pravidlá zodpovedajú cieľu zabrániť riziku zneužívania sporov.
- (40) Opatrenia vo forme súdnych príkazov by mali zahŕňať konečné a predbežné opatrenia. Predbežné opatrenia by mohli byť dočasné opatrenia, ochranné a preventívne opatrenia ukládajúce ukončenie prebiehajúceho postupu alebo zákaz postupu, ktorý sa síce nevykonával, ale hrozí, že by spotrebiteľom spôsobil závažnú alebo nezvratnú ujmu. Opatrenia vo forme súdnych príkazov by tiež mohli zahŕňať opatrenia, ktorými sa určuje, že určitý postup predstavuje porušenie, a to v prípadoch, keď takýto postup skončil pred podaním žaloby v zastúpení, ale ak je toto určenie stále potrebné na preukázanie, že postup predstavoval porušenie, napríklad na uľahčenie podania následných žalôb o vydanie nápravných opatrení. Okrem toho by opatrenia vo forme súdnych príkazov mohli mať formu uloženia povinnosti obchodníkovi porušujúcemu právne predpisy uverejniť celé rozhodnutie súdu alebo správneho orgánu o opatrení alebo jeho časť v podobe, aká sa považuje za primeranú, alebo uverejniť opravné vyhlásenie.

- (41) Vychádzajúc zo smernice 2009/22/ES by členské štáty mali mať možnosť požadovať, aby oprávnený subjekt, ktorý má v úmysle podať žalobu v zastúpení o vydanie opatrenia vo forme súdneho príkazu, predtým uskutočnil konzultácie s cieľom poskytnúť dotknutému obchodníkovi príležitosť ukončiť porušovanie právnych predpisov, ktoré by bolo predmetom žaloby v zastúpení. Členské štáty by mali mať možnosť požadovať, aby sa tieto predchádzajúce konzultácie uskutočnili za účasti nezávislého verejného subjektu určeného týmito členskými štátmi. Ak členské štáty stanovia, že sa majú uskutočniť predchádzajúce konzultácie, mala by sa stanoviť dvojtyždňová lehota od predloženia žiadosti o konzultácie, po ktorej uplynutí bude mať žalobca v prípade, že nedôjde k upusteniu od porušenia právnych predpisov, právo bezodkladne podať žalobu v zastúpení o vydanie opatrenia vo forme súdneho príkazu na príslušný súd alebo správny orgán. Takéto požiadavky by sa mohli v súlade s vnútroštátnym právom vzťahovať aj na žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení.
- (42) V tejto smernici by sa mal stanoviť procesný mechanizmus, ktorým nie sú dotknuté normy stanovujúce hmotnoprávne nároky spotrebiteľov na zmluvné a mimozmluvné prostriedky nápravy v prípade, že ich záujmy boli poškodené v dôsledku porušenia právnych predpisov, ako je napríklad právo na náhradu škody, vypovedanie zmluvy, vrátenie zaplatenej ceny, výmenu, opravu alebo zľavu z ceny, ak je to vhodné a prípustné podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátneho práva. Žalobu v zastúpení o vydanie nápravných opatrení podľa tejto smernice by malo byť možné podať len v prípadoch, keď právo Únie alebo vnútroštátne právo poskytujú takéto hmotnoprávne nároky. Touto smernicou by sa nemalo umožniť uloženie sankčnej náhrady škody obchodníkovi porušujúcemu právne predpisy v súlade s vnútroštátnym právom.

- (43) Spotrebitelia, ktorých sa týka žaloba v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, by mali mať po podaní žaloby v zastúpení primerané možnosti vyjadriť svoju vôľu, či chcú byť zastúpení oprávneným subjektom v uvedenej konkrétnej žalobe v zastúpení a či chcú mať prospech z príslušného výsledku uvedenej žaloby v zastúpení. V záujme čo najlepšieho zohľadnenia vnútroštátnych právnych tradícií by členské štáty mali stanoviť mechanizmus opt-in alebo mechanizmus opt-out, alebo ich kombináciu. V rámci mechanizmu opt-in by sa malo vyžadovať, aby spotrebitelia výslovne vyjadrili svoju vôľu byť zastúpení oprávneným subjektom v konaní o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení. V rámci mechanizmu opt-out by sa vyžadovalo, aby spotrebitelia výslovne vyjadrili svoju vôľu nebyť zastúpení oprávneným subjektom v konaní o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, v akom štádiu konania môžu jednotliví spotrebitelia uplatniť svoje právo rozhodnúť sa pre účasť alebo pre neúčasť na konaní o žalobe v zastúpení.
- (44) Členské štáty, ktoré stanovujú mechanizmus opt-in, by mali mať možnosť vyžadovať, aby sa určitý počet spotrebiteľov rozhodol pre účasť na konaní o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení pred podaním žaloby v zastúpení, za podmienky, že ďalší spotrebitelia budú mať tiež možnosť rozhodnúť sa pre účasť po podaní žaloby v zastúpení.
- (45) S cieľom zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti a zabrániť nezlučiteľným rozsudkom by sa však mal mechanizmus opt-in vyžadovať v prípade žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, ak spotrebitelia, ktorým bola porušením právnych predpisov spôsobená ujma, nemajú obvyklý pobyt na území členského štátu súdu alebo správneho orgánu, na ktorý bola žaloba v zastúpení podaná. V takom prípade by spotrebitelia mali mať možnosť výslovne vyjadriť svoju vôľu byť zastúpení v konaní o danej žalobe v zastúpení, aby boli viazaní jeho výsledkom.

- (46) Ak spotrebitelia výslovne alebo konkludentne vyjadria svoju vôľu byť zastúpení oprávneným subjektom v konaní o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, bez ohľadu na to, či sa žaloba v zastúpení podáva v rámci mechanizmu opt-in alebo mechanizmu opt-out, nemali by mať už možnosť byť zastúpení v iných konaniach o žalobách v zastúpení v tej istej veci proti tomu istému obchodníkovi ani podať individuálne žaloby v tej istej veci proti tomu istému obchodníkovi. To by však nemalo platiť, ak sa spotrebiteľ po výslovnom alebo konkludentnom vyjadrení vôle byť zastúpený v konaní o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení neskôr v súlade s vnútroštátnym právom rozhodne nezúčastňovať sa na konaní o žalobe v zastúpení, napríklad ak spotrebiteľ neskôr odmietne byť viazaný výsledkom zmieru.
- (47) V záujme rýchleho a efektívneho priebehu konania by členské štáty mali mať možnosť v súlade so svojím vnútroštátnym právom stanoviť možnosť spotrebiteľov priamo využiť prospech z nápravného opatrenia ihneď po jeho vydaní bez toho, aby sa na nich vzťahovala požiadavka predchádzajúcej účasti na konaní o žalobe v zastúpení.

- (48) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá koordinácie medzi žalobami v zastúpení, individuálnymi žalobami spotrebiteľov a akýmkoľvek ďalšími žalobami na ochranu individuálnych a kolektívnych záujmov spotrebiteľov podľa práva Únie a vnútroštátneho práva. Opatreniami vo forme súdnych príkazov vydanými podľa tejto smernice by nemali byť dotknuté individuálne žaloby o vydanie nápravných opatrení podávané spotrebiteľmi poškodenými postupmi, ktoré sú predmetom opatrení vo forme súdnych príkazov.
- (49) Členské štáty by mali vyžadovať, aby oprávnené subjekty poskytli dostatočné informácie na podporu žalôb v zastúpení o vydanie nápravných opatrení vrátane opisu skupiny spotrebiteľov, ktorým bola porušením právnych predpisov spôsobená ujma, a skutkových a právnych otázok, ktoré sa majú v rámci konania o žalobe v zastúpení prejednať. Od oprávneného subjektu by sa pri podávaní žaloby v zastúpení nemalo vyžadovať, aby jednotlivito identifikoval každého spotrebiteľa, ktorého sa žaloba v zastúpení týka. V rámci konaní o žalobách v zastúpení o vydanie nápravných opatrení by súd alebo správny orgán mal v čo najskoršom štádiu konania overiť, či je vhodné, aby sa vzhľadom na povahu porušenia právnych predpisov a povahu ujmy, ktorá bola spôsobená spotrebiteľom, daný prípad riešil formou žaloby v zastúpení.

- (50) V nápravných opatreniach by sa mali identifikovať jednotliví spotrebitelia, alebo by sa v nich mala opísať aspoň skupina spotrebiteľov, ktorí majú v rámci nich nárok na nápravu, a v relevantnom prípade by sa mal uviesť spôsob kvantifikácie ujmy a kroky, ktoré majú spotrebitelia a obchodníci urobiť na vykonanie nápravy. Spotrebitelia, ktorí majú nárok na nápravu, by mali mať možnosť mať prospech z uvedenej nápravy bez toho, aby viedli samostatné konanie. Z požiadavky samostatného konania napríklad vyplýva povinnosť spotrebiteľa podať na súd alebo správny orgán individuálnu žalobu o kvantifikáciu ujmy. Naopak, na dosiahnutie nápravy pre spotrebiteľa by malo byť možné podľa tejto smernice od spotrebiteľov vyžadovať, aby urobili určité kroky, napríklad sa prihlásili subjektu, ktorý je poverený výkonom nápravného opatrenia.
- (51) Členské štáty by mali stanoviť alebo zachovať pravidlá o lehotách, napríklad premlčacej lehote alebo iných lehotách pre jednotlivých spotrebiteľov na uplatnenie ich práva využiť nápravné opatrenia. Členské štáty by mali mať možnosť upraviť pravidlá týkajúce sa použitia všetkých nevyplatených finančných prostriedkov na nápravu, na ktoré sa neuplatnil nárok v stanovenej lehote.

- (52) Oprávnené subjekty by mali byť voči súdom alebo správnym orgánom úplne transparentné, pokiaľ ide o zdroj financovania ich činnosti vo všeobecnosti a pokiaľ ide o zdroje financovania konkrétnej žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení. Je to nevyhnutné na to, aby súdy alebo správne orgány mohli posúdiť, či financovanie treťou stranou, pokiaľ je prípustné podľa vnútroštátneho práva, spĺňa podmienky stanovené v tejto smernici, či existuje konflikt záujmov medzi poskytovateľom financovania tretej strany a oprávneným subjektom, čo spôsobuje riziko zneužívania sporov a či financovanie treťou stranou, ktorá má hospodársky záujem na podaní žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení alebo na jej výsledku, by neodklonilo žalobu v zastúpení od ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Informácie, ktoré oprávnený subjekt poskytne súdu alebo správne orgánu, by im mali umožniť posúdiť, či by tretia strana mohla nenáležite ovplyvňovať procesné rozhodnutia oprávneného subjektu v súvislosti so žalobou v zastúpení, a to aj v prípade rozhodnutí o zmieri, spôsobom, ktorý by poškodil kolektívne záujmy dotknutých spotrebiteľov, a posúdiť či tretia strana poskytuje financovanie na žalobu v zastúpení o vydanie nápravných opatrení proti žalovanému, ktorý je konkurentom uvedeného poskytovateľa financovania tretej strany, alebo proti žalovanému, od ktorého je poskytovateľ financovania tretej strany závislý. Priame financovanie konkrétnej žaloby v zastúpení, ktoré poskytuje obchodník pôsobiaci na tom istom trhu ako žalovaný, by sa malo považovať za financovanie predstavujúce konflikt záujmov, keďže konkurent by mohol mať hospodársky záujem na výsledku žaloby v zastúpení, ktorý by nebol totožný so záujmom spotrebiteľov.

Nepriame financovanie žaloby v zastúpení zo strany organizácií financovaných prostredníctvom rovnakých príspevkov ich členov alebo prostredníctvom darov vrátane darov obchodníkov v rámci iniciatív sociálnej zodpovednosti podnikov alebo hromadného financovania by sa malo považovať za oprávnené ako financovanie treťou stranou za predpokladu, že financovanie treťou stranou spĺňa požiadavky na transparentnosť, nezávislosť a neexistenciu konfliktu záujmov. Ak sa akýkoľvek konflikt záujmov potvrdí, súd alebo správny orgán by mali mať právomoc prijať primerané opatrenia, napríklad požadovať od oprávneného subjektu, aby odmietol alebo zmenil príslušné financovanie, a v prípade potreby neuznať aktívnu legitimáciu oprávneného subjektu alebo vyhlásiť konkrétnu žalobu v zastúpení o vydanie nápravných opatrení za neprípustnú. Takýmto neuznaním alebo vyhlásením by nemali byť dotknuté práva spotrebiteľov, ktorých sa žaloba v zastúpení týka.

- (53) V rámci konaní o žalobách v zastúpení o vydanie nápravných opatrení by sa mali podporovať kolektívne zmiery zamerané na poskytnutie nápravy spotrebiteľom, ktorým bola spôsobená ujma.
- (54) Súd alebo správny orgán by mal mať možnosť vyzvať obchodníka a oprávnený subjekt, ktorý podal žalobu v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, aby začali rokovať s cieľom dosiahnuť zmier v súvislosti s nápravou, ktorá sa poskytne spotrebiteľom, ktorých sa týka žaloba v zastúpení.

- (55) Príslušný súd alebo správny orgán by mal schváliť každý zmier dosiahnutý v súvislosti so žalobou v zastúpení o vydanie nápravného opatrenia s výnimkou prípadov, keď podmienky zmieru nemožno vykonať alebo keď by bol zmier v rozpore s kogentnými ustanoveniami vnútroštátneho práva vzťahujúcimi sa na predmet konania, od ktorých sa nemožno zmluvne odchýliť v neprospech spotrebiteľov. Napríklad zmier, ktorým by sa výslovne ponechalo nezmenené znenie zmluvy, ktorým sa obchodníkovi priznáva výlučné právo vykladať ostatné ustanovenia zmluvy, by mohol byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami vnútroštátneho práva.
- (56) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť pravidlá, ktoré by súdu alebo správneho orgánu umožňovali odmietnuť schváliť zmier aj v prípade, keď ho považujú za nespravodlivý.
- (57) Schválený zmier by mal byť záväzný pre oprávnený subjekt, obchodníka a jednotlivých dotknutých spotrebiteľov. Členské štáty by však mali mať možnosť stanoviť pravidlá, podľa ktorých by jednotliví dotknutí spotrebiteľia mali možnosť akceptovať zmier alebo odmietnuť, že ním budú viazaní.

- (58) Základom úspechu je zaistiť, aby boli spotrebitelia informovaní o žalobe v zastúpení. Oprávnené subjekty by na svojich webových sídlach mali informovať spotrebiteľov o žalobách v zastúpení, ktoré sa rozhodli podať na súd alebo správny orgán, o aktuálnom stave žalôb, ktoré už podali, a o výsledkoch takýchto žalôb v zastúpení, aby spotrebitelia mohli prijať informované rozhodnutie o tom, či si želajú účastniť sa žaloby v zastúpení a včas prijať potrebné kroky. Informácie, ktoré sú oprávnené subjekty povinné poskytnúť spotrebiteľom by mali podľa toho, ako je to relevantné a vhodné, obsahovať zrozumiteľné vysvetlenie predmetu a možných alebo skutočných právnych dôsledkov žaloby v zastúpení, úmysel oprávneného subjektu podať žalobu, opis skupiny spotrebiteľov, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, ako aj kroky, ktoré majú vykonať dotknutí spotrebitelia vrátane zabezpečenia potrebných dôkazov, aby spotrebitelia mohli využiť opatrenia vo forme súdnych príkazov, nápravné opatrenia alebo schválený zmier, ako sa stanovuje v tejto smernici. Takéto informácie by mali byť adekvátne a primerané okolnostiam prípadu.
- (59) Bez toho, aby bola dotknutá povinnosť oprávnených subjektov poskytovať informácie, by dotknutí spotrebitelia mali byť informovaní o prebiehajúcich konaniach o žalobách v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, aby mohli výslovne alebo konkludentne vyjadriť svoju vôľu byť zastúpení v konaní o žalobe v zastúpení. Členské štáty by to mali umožniť stanovením vhodných pravidiel o šírení informácií o žalobách v zastúpení medzi spotrebiteľmi. Rozhodnutie o tom, kto by mal byť zodpovedný za šírenie uvedených informácií, by sa malo ponechať na členské štáty.

- (60) Spotrebitelia by tiež mali byť informovaní o konečných rozhodnutiach o opatreniach vo forme súdnych príkazov, nápravných opatreniach alebo schválenom zmieri, o svojich právach po určení, že došlo k porušeniu právnych predpisov, a o akýchkoľvek následných krokoch, ktoré majú spotrebitelia dotknutí žalobou v zastúpení prijať, najmä na účely dosiahnutia nápravy. Pri odrádzaní obchodníkov porušujúcich práva spotrebiteľa zohráva dôležitú úlohu aj riziko poškodenia dobrého mena, ktoré je spojené so šírením informácií o porušení právnych predpisov.
- (61) Ak majú byť takéto informácie o prebiehajúcich a skončených konaniach o žalobách v zastúpení účinné, mali by byť adekvátne a primerané okolnostiam prípadu. Takéto informácie by sa mohli uviesť napríklad na webovom sídle oprávneného subjektu alebo obchodníka, vo vnútroštátnych elektronických databázach, v sociálnych médiách, na online trhoch alebo v rozšírenej tlači vrátane novín, ktoré vychádzajú výlučne formou elektronickej komunikácie. Ak je to možné a vhodné, spotrebitelia by mali byť informovaní aj jednotlivo listom zasielaným elektronicke alebo v papierovej podobe. Takéto informácie by sa na požiadanie mali poskytnúť vo formátoch dostupných pre osoby so zdravotným postihnutím.

- (62) Informovať všetkých dotknutých spotrebiteľov o konečných opatreniach vo forme súdnych príkazov a o nápravných opatreniach by mal na vlastné náklady obchodník porušujúci právne predpisy. Obchodník by tiež mal informovať spotrebiteľov o zmieri, ktorý schválil súd alebo správny orgán. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť pravidlá, podľa ktorých by takáto povinnosť závisela od žiadosti oprávneného subjektu. Ak má podľa vnútroštátneho práva informácie o konečných rozhodnutiach a schválenom zmieri poskytovať spotrebiteľom, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, oprávnený subjekt alebo súd alebo správny orgán, nemal by byť obchodník povinný poskytnúť tieto informácie druhý raz. Malo by byť povinnosťou oprávneného subjektu informovať dotknutých spotrebiteľov o konečných rozhodnutiach o neuznaní alebo zamietnutí žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení.
- (63) Členské štáty by mali mať možnosť zriadiť verejne dostupné vnútroštátne elektronické databázy na webových sídlach, ktoré budú poskytovať informácie o vopred určených oprávnených subjektoch na účely podávania vnútroštátnych aj cezhraničných žalôb v zastúpení, ako aj všeobecné informácie o prebiehajúcich a skončených konaniach o žalobách v zastúpení.
- (64) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby konečné rozhodnutie súdu alebo správneho orgánu ktoréhokoľvek členského štátu o existencii porušenia právnych predpisov poškodzujúceho kolektívne záujmy spotrebiteľov mohli všetky strany použiť ako dôkaz na účely akejkoľvek ďalšej žaloby o vydanie nápravných opatrení podanej na súdy alebo správne orgány členských štátov proti tomu istému obchodníkovi pre ten istý postup. V súlade so zásadou nezávislosti súdnictva a voľného hodnotenia dôkazov by tým nemalo byť dotknuté vnútroštátne právo upravujúce hodnotenie dôkazov.

- (65) Podaním žaloby spravidla prestávajú plynúť premlčacie lehoty. Žaloby o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov však nemajú nevyhnutne suspenzívny účinok v prípade následných nápravných opatrení nariadených v súvislosti s tým istým porušením právnych predpisov. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby prebiehajúce konanie o žalobe v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov malo účinok zastavenia alebo prerušenia premlčacích lehôt vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, bez ohľadu na to, či uvedení spotrebiteľia konajú vo vlastnom mene alebo sú zastúpení oprávneným subjektom, aby im uplynutie premlčacej lehoty v priebehu konania o žalobe v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov nebránilo následne podať žalobu v zastúpení o vydanie nápravných opatrení týkajúcu sa tohto údajného porušenia. Oprávnený subjekt by mal pri podávaní žaloby v zastúpení o vydanie opatrenia vo forme súdneho príkazu dostatočne vymedziť skupinu spotrebiteľov, ktorých záujmy poškodilo údajné porušenie právnych predpisov, ktorým by z neho mohol vyplývať nárok a ktorí by mohli byť dotknutí uplynutím premlčacích lehôt počas uvedeného konania o žalobe v zastúpení. V záujme vylúčenia pochybností aj prebiehajúce konanie o žalobe v zastúpení o vydanie nápravného opatrenia by malo mať účinok zastavenia alebo prerušenia premlčacích lehôt vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorých sa týka uvedená žaloba v zastúpení.
- (66) V záujme právnej istoty by sa zastavenie alebo prerušenie premlčacích lehôt stanovené podľa tejto smernice malo uplatňovať len na nároky na nápravu na základe porušenia právnych predpisov, ku ktorým došlo ... [dátum začatia uplatňovania tejto smernice] alebo neskôr. To by však nemalo brániť uplatňovaniu vnútroštátnych ustanovení o zastavení alebo prerušení premlčacích lehôt, ktoré sa uplatňovali pred ... [dátum začatia uplatňovania tejto smernice], na nároky na nápravu na základe porušenia právnych predpisov, ku ktorým došlo pred uvedeným dňom.

- (67) Žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov by sa mali prejednávať s náležitou rýchlosťou. Ak porušenie právnych predpisov trvá, mohla by byť potreba konať rýchlo väčšia. O žalobách v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov s predbežným účinkom by sa v relevantných prípadoch malo rozhodovať v skrátenom konaní, aby sa zabránilo prípadnej alebo ďalšej ujme spôsobenej porušením právnych predpisov.
- (68) Dôkazy sú dôležité pri stanovovaní, či je žaloba v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov alebo o vydanie nápravných opatrení opodstatnená. Pre vzťahy medzi podnikom a koncovým spotrebiteľom je však často typická informačná asymetria, pričom potrebné dôkazy môže mať k dispozícii výlučne obchodník, ktorý ich oprávnenému subjektu nesprístupní. Oprávnené subjekty by preto mali mať právo požiadať súd alebo správny orgán, aby obchodníkovi nariadil poskytnúť dôkazy súvisiace s ich nárokom. Na druhej strane by vzhľadom na zásadu rovnosti zbraní mal mať obchodník podobné právo žiadať dôkazy, ktoré má k dispozícii oprávnený subjekt. Súd alebo správny orgán, na ktorý bola žaloba v zastúpení podaná, by mal v súlade s vnútroštátnym procesným právom starostlivo posúdiť potrebu, rozsah a primeranosť nariadení poskytnúť dôkazy, pričom by mal zohľadniť ochranu oprávnených záujmov tretích strán a dodržať platné pravidlá Únie a vnútroštátne pravidlá týkajúce sa dôvernosti údajov.

- (69) S cieľom zaistiť účinnosť žalôb v zastúpení by mali obchodníci porušujúci právne predpisy čeliť účinným, odrádzajúcim a primeraným sankciám za nesplnenie alebo odmietnutie splnenia povinnosti uloženej opatrením vo forme súdneho príkazu. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby uvedené sankcie mohli mať podobu pokút, napríklad podmienených pokút, pravidelných platieb alebo penále. Mali by tiež existovať sankcie za nesplnenie alebo odmietnutie splnenia nariadenia poskytnúť informácie spotrebiteľom, ktorých sa týkajú konečné rozhodnutia alebo zmier, alebo za nesplnenie alebo odmietnutie splnenia nariadenia zverejniť dôkazy. Malo by tiež byť možné za odmietnutie splnenia nariadenia poskytnúť dôkazy uložiť iné druhy sankcií, napríklad procesné opatrenia.
- (70) Keďže žalobami podávanými v zastúpení sa podporuje verejný záujem ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, členské štáty by mali zachovať alebo prijať opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby náklady spojené s konaním nebránili oprávneným subjektom podávať žaloby v zastúpení podľa tejto smernice. Medzi takéto opatrenia by mohlo patriť obmedzenie súdnych alebo správnych poplatkov, v relevantných prípadoch priznanie prístupu k právnej pomoci oprávneným subjektom, alebo poskytnutie verejných financií oprávneným subjektom na podávanie žalôb v zastúpení vrátane štrukturálnej podpory a iných prostriedkov podpory. Členské štáty by však nemali byť povinné financovať žaloby v zastúpení.
- (71) Spolupráca a výmena informácií medzi oprávnenými subjektmi z rôznych členských štátov sa ukázala ako užitočná najmä pri riešení cezhraničného porušenia právnych predpisov. Ak sa má rozšíriť využívanie žalôb v zastúpení s cezhraničnými dôsledkami, je potrebné pokračovať v budovaní kapacít a opatreniach spolupráce a rozšíriť ich na väčší počet oprávnených subjektov v celej Únii.

- (72) Na účel hodnotenia tejto smernice by mali členské štáty poskytnúť Komisii údaje o žalobách v zastúpení podaných na základe tejto smernice. Členské štáty by mali poskytnúť informácie o počte a druhu žalôb v zastúpení, ktoré boli skončené pred ich súdmi alebo správnymi orgánmi. Mali by sa poskytnúť aj informácie o výsledku konaní o žalobách v zastúpení, teda či boli žaloby v zastúpení prípustné, či boli úspešné alebo či viedli k schválenému zmieru. V záujme zmenšenia administratívneho zaťaženia členských štátov pri plnení uvedených povinností by malo najmä v prípade údajov o opatreniach vo forme súdnych príkazov stačiť, aby Komisii poskytli všeobecné informácie o druhu porušenia právnych predpisov a stranách. Pokiaľ ide o strany, malo by napríklad stačiť, aby Komisiu informovali o tom, či bola oprávneným subjektom organizácia spotrebiteľov alebo verejný subjekt, a o oblasti podnikania obchodníka (napr. finančné služby). Prípadne by členské štáty mali byť schopné Komisii poskytovať kópie príslušných rozhodnutí alebo zmierov. Nemali by sa poskytovať informácie o presnej totožnosti spotrebiteľov, ktorých sa žaloba v zastúpení týka.
- (73) Komisia by mala vypracovať správu doplnenú podľa potreby legislatívnym návrhom, v ktorej by posúdila, či by cezhraničné žaloby v zastúpení bolo možné najlepšie riešiť na úrovni Únie prostredníctvom zriadenia úradu európskeho ombudsmana pre žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov a o vydanie nápravných opatrení.
- (74) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä chartou. Táto smernica by sa z tohto dôvodu mala vykladať a uplatňovať v súlade s uvedenými právami a zásadami vrátane tých, ktoré sa týkajú práva na účinný prostriedok nápravy, práva na spravodlivý proces, ako aj práva na obhajobu.

- (75) Pokiaľ ide o environmentálne právo, v tejto smernici sa zohľadňuje Dohovor Európskej hospodárskej komisie OSN z 25. júna 1998 o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“).
- (76) Keďže ciele tejto smernice, a to zabezpečiť, aby bol mechanizmus žaloby v zastúpení na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov dostupný vo všetkých členských štátoch s cieľom zaistiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov cezhraničných dôsledkov porušenia právnych predpisov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (77) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch¹ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (78) Je vhodné stanoviť pravidlá pre časovú pôsobnosť tejto smernice.
- (79) Smernica 2009/22/ES by sa preto mala zrušiť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

¹ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

Kapitola 1

Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1

Predmet úpravy a účel

1. V tejto smernici sa stanovujú pravidlá s cieľom zabezpečiť, aby bol mechanizmus žaloby v zastúpení na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov dostupný vo všetkých členských štátoch a zároveň aby boli poskytnuté primerané záruky brániace zneužívaniu sporov. Účelom tejto smernice je prispieť prostredníctvom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu aproximáciou určitých aspektov zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa žalôb v zastúpení. Na tento účel je cieľom tejto smernice zlepšiť prístup spotrebiteľov k spravodlivosti.
2. Táto smernica nebráni členským štátom prijať alebo ponechať v účinnosti procesnoprávne nástroje na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov na vnútroštátnej úrovni. Členské štáty však zabezpečia, aby bol v súlade s touto smernicou aspoň jeden procesný mechanizmus, ktorý oprávneným subjektom umožňuje podávať žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov a nápravných opatrení. Vykonávanie tejto smernice nie je dôvodom na zníženie ochrany spotrebiteľa v oblastiach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti právnych aktov uvedených v prílohe I.
3. Oprávnené subjekty si môžu zvoliť akékoľvek procesné prostriedky, ktoré majú k dispozícii podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátneho práva na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na žaloby v zastúpení vo veci porušenia ustanovení práva Únie uvedených v prílohe I vrátane ustanovení prijatých na ich transpozíciu do vnútroštátneho práva obchodníkmi, ak tieto porušenia poškodzujú alebo môžu poškodiť kolektívne záujmy spotrebiteľov. Touto smernicou nie sú dotknuté ustanovenia práva Únie uvedené v prílohe I. Táto smernica sa vzťahuje na vnútroštátne a cezhraničné porušenia právnych predpisov, a to aj v prípade, že sa toto porušenie právnych predpisov skončilo pred podaním žaloby v zastúpení alebo pred skončením konania o takejto žalobe v zastúpení.
2. Touto smernicou nie sú dotknuté pravidlá podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátneho práva, ktorými sa stanovujú zmluvné a mimozmluvné prostriedky nápravy, ktoré majú spotrebiteľia k dispozícii pre prípady porušenia právnych predpisov uvedeného v odseku 1.
3. Touto smernicou nie sú dotknuté pravidlá Únie týkajúce sa medzinárodného práva súkromného, najmä pravidlá upravujúce právomoc a uznanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a pravidlá týkajúce sa rozhodného práva pre zmluvné a mimozmluvné záväzky.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej činnosti, podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania;
2. „obchodník“ je akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo vo verejnom vlastníctve, ktorá koná, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo na jej účet, na účely súvisiace so svojou obchodnou, podnikateľskou, remeselnou alebo profesijnou činnosťou;
3. „kolektívne záujmy spotrebiteľov“ sú všeobecné záujmy spotrebiteľov a konkrétne na účely nápravných opatrení záujmy skupiny spotrebiteľov;
4. „oprávnený subjekt“ je akákoľvek organizácia alebo verejný subjekt zastupujúci záujmy spotrebiteľov, ktorý bol určený členským štátom za oprávnený podávať žaloby v zastúpení v súlade s touto smernicou;
5. „žaloba v zastúpení“ je žaloba na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, ktorú podáva oprávnený subjekt ako žalobca v mene spotrebiteľov s cieľom dosiahnuť vydanie opatrenia vo forme súdneho príkazu alebo nápravného opatrenia, alebo oboch opatrení;

6. „vnútroštátna žaloba v zastúpení“ je žaloba v zastúpení podaná oprávneným subjektom v členskom štáte, v ktorom bol oprávnený subjekt určený;
7. „cezhraničná žaloba v zastúpení“ je žaloba v zastúpení podaná oprávneným subjektom v inom členskom štáte ako v členskom štáte, v ktorom bol oprávnený subjekt určený;
8. „postup“ je konanie alebo nekonanie obchodníka;
9. „konečné rozhodnutie“ je rozhodnutie súdu alebo správneho orgánu členského štátu, proti ktorému už nemožno podať riadny opravný prostriedok;
10. „nápravné opatrenie“ je opatrenie, ktorým sa obchodníkovi ukladá povinnosť poskytnúť dotknutým spotrebiteľom nápravu, napríklad náhradu škody, opravu, výmenu, zľavu z ceny, vypovedanie zmluvy alebo vrátenie zaplatenej ceny, ak je to vhodné a prípustné podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátneho práva.

Kapitola 2

Žaloby v zastúpení

Článok 4

Oprávnené subjekty

1. Členské štáty zabezpečia, aby žaloby v zastúpení stanovené touto smernicou mohli podávať oprávnené subjekty určené na tento účel členskými štátmi.

2. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty, najmä spotrebiteľské organizácie vrátane spotrebiteľských organizácií, ktoré zastupujú členov vo viac ako jednom členskom štáte, boli oprávnené byť určené za oprávnené subjekty na účely podávania vnútroštátnych alebo cezhraničných žalôb v zastúpení, alebo obidvoch.
3. Členské štáty určia subjekt uvedený v odseku 2, ktorý požiadal o určenie za oprávnený subjekt na účely podávania cezhraničných žalôb v zastúpení, ak uvedený subjekt spĺňa všetky tieto kritériá:
 - a) je právnickou osobou, ktorá je zriadená podľa vnútroštátneho práva členského štátu jej určeniu a môže preukázať, že pred podaním žiadosti o jej určenie počas 12 mesiacov skutočne vykonávala verejnú činnosť na ochranu záujmov spotrebiteľov;
 - b) jeho zákonný účel preukazuje, že má oprávnený záujem chrániť záujmy spotrebiteľa, ako sa stanovuje v ustanoveniach práva Únie uvedených v prílohe I;
 - c) má neziskový charakter;
 - d) nevedie sa proti nemu insolvenčné konanie ani nie je vyhlásený za platobne neschopného;
 - e) je nezávislý a neovplyvňujú ho iné osoby ako spotrebiteľia, ktoré majú hospodársky záujem na podaní žaloby v zastúpení, predovšetkým obchodníci, a to aj v prípade financovania tretími stranami, a na tento účel má zavedené postupy na zabránenie takémuto vplyvu, ako aj konfliktu záujmov, pokiaľ ide o jeho záujem, záujem poskytovateľov jeho financovania a záujmy spotrebiteľov;

- f) zverejní jednoduchým a zrozumiteľným jazykom akýmkoľvek vhodnými prostriedkami, predovšetkým na svojom webovom sídle, informácie preukazujúce, že spĺňa kritériá stanovené v písmenách a) až e) a informácie o zdrojoch svojho financovania vo všeobecnosti, svojej organizačnej, riadiacej a členskej štruktúre, zákonnom účele a svojich činnostiach.
4. Členské štáty zabezpečia, aby kritériá, ktoré používajú na určenie subjektu za oprávnený subjekt na účely podávania vnútroštátnych žalôb v zastúpení, boli v súlade s cieľmi tejto smernice v záujme zabezpečenia účinného a efektívneho fungovania takýchto žalôb v zastúpení.
5. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že kritériá stanovené v odseku 3 sa budú uplatňovať aj na určenie oprávnených subjektov na účely podávania vnútroštátnych žalôb v zastúpení.
6. Členské štáty môžu určiť subjekt za oprávnený subjekt na jeho vlastnú žiadosť v jednotlivých prípadoch na účel podania konkrétnej vnútroštátnej žaloby v zastúpení, ak spĺňa kritériá určenia pre oprávnený subjekt, ako sa stanovujú vo vnútroštátnom práve.
7. Bez ohľadu na odseky 3 a 4 môžu členské štáty za oprávnené subjekty na účely podávania žalôb v zastúpení určiť verejné subjekty. Členské štáty môžu stanoviť, že verejné subjekty, ktoré už boli určené ako oprávnené subjekty v zmysle článku 3 smernice 2009/22/ES, zostávajú naďalej určené ako oprávnené subjekty na účely tejto smernice.

Článok 5

Informácie a monitorovanie oprávnených subjektov

1. Každý členský štát oznámi Komisii do... [jeden rok od dátumu transpozície tejto smernice] zoznam oprávnených subjektov, ktoré určil vopred na účely podávania cezhraničných žalôb v zastúpení vrátane názvu a zákonného účelu uvedených oprávnených subjektov. Každý členský štát oznámi Komisii následne všetky zmeny v tomto zozname. Členské štáty tento zoznam zverejnia.

Komisia zostaví zoznam uvedených oprávnených subjektov a zverejní ho. Komisia uvedený zoznam aktualizuje vždy, keď sa Komisii oznámia zmeny v zoznamoch oprávnených subjektov vedených v členských štátoch.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie o oprávnených subjektoch určených vopred na účely podávania vnútroštátnych žalôb v zastúpení zverejnili.
3. Členské štáty posúdia najmenej raz za päť rokov, či oprávnené subjekty naďalej spĺňajú kritériá stanovené v článku 4 ods. 3. Členské štáty zabezpečia, aby oprávnený subjekt prišiel o svoje postavenie, ak prestane spĺňať jedno alebo viacero z uvedených kritérií.

4. Ak členský štát alebo Komisia vysloví pochybnosti o tom, či oprávnený subjekt spĺňa kritériá stanovené v článku 4 ods. 3, členský štát, ktorý uvedený oprávnený subjekt určil, tieto pochybnosti preskúma. Členský štát podľa potreby určenie uvedeného oprávneného subjektu zruší, ak uvedený subjekt už nespĺňa jedno alebo viacero z uvedených kritérií. Žalovaný obchodník má v rámci žaloby v zastúpení právo vyjadriť pred súdom alebo pred správnym orgánom odôvodnené pochybnosti o tom, či oprávnený subjekt spĺňa kritériá stanovené v článku 4 ods. 3.
5. Členské štáty určia národné kontaktné miesta na účely odseku 4 a oznámia ich názov a kontaktné údaje Komisii. Komisia zostaví zoznam uvedených kontaktných miest a poskytne ho členským štátom.

Článok 6

Podávanie cezhraničných žalôb v zastúpení

1. Členské štáty zabezpečia, aby oprávnené subjekty, ktoré boli určené vopred v inom členskom štáte na účely podávania cezhraničných žalôb v zastúpení, mohli podávať takéto žaloby v zastúpení na ich súdy alebo správne orgány.
2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že údajné porušenie práva Únie uvedené v článku 2 ods. 1 ovplyvňuje alebo pravdepodobne ovplyvní spotrebiteľov v rôznych členských štátoch, mohlo žalobu v zastúpení podať na súde alebo správnom orgáne členského štátu viacero oprávnených subjektov z rôznych členských štátov na účely ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov v rôznych členských štátoch.

3. Súdny a správny orgány prijímajú zoznam uvedený v článku 5 ods. 1 ako dôkaz aktívnej legítimácie oprávneného subjektu podať cezhraničnú žalobu v zastúpení bez toho, aby tým bolo dotknuté právo konajúceho súdu alebo konajúceho správneho orgánu preskúmať, či zákonný účel oprávneného subjektu ho oprávňuje na podanie žaloby z jeho strany v konkrétnom prípade.

Článok 7

Žaloby v zastúpení

1. Členské štáty zabezpečia, aby žaloby v zastúpení stanovené touto smernicou mohli na ich súdy alebo správne orgány podávať oprávnené subjekty určené v súlade s článkom 4.
2. Oprávnený subjekt pri podávaní žaloby v zastúpení poskytne súdu alebo správnomu orgánu dostatočné informácie o spotrebiteľoch, ktorých sa žaloba v zastúpení týka.
3. Súdny alebo správny orgány v súlade s touto smernicou a vnútroštátnym právom posúdia prípustnosť konkrétnej žaloby v zastúpení.
4. Členské štáty zabezpečia, aby oprávnené subjekty boli oprávnené navrhnúť vydanie aspoň týchto opatrení:
 - a) opatrenia vo forme súdnych príkazov;
 - b) nápravné opatrenia.

5. Členské štáty môžu oprávneným subjektom umožniť v relevantných prípadoch navrhnúť vydanie opatrení uvedených v odseku 4 v rámci jednej žaloby v zastúpení. Členské štáty môžu stanoviť, že uvedené opatrenia sa vydávajú v rámci jedného rozhodnutia.
6. Členské štáty zabezpečenia, aby záujmy spotrebiteľov v rámci konaní o žalobách v zastúpení zastupovali oprávnené subjekty a aby uvedené oprávnené subjekty mali práva a povinnosti žalobcu v konaní. Spotrebitelia, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, majú nárok na prospech z opatrení uvedených v odseku 4.
7. Členské štáty zabezpečia, aby súdy alebo správne orgány mohli v čo najskoršom štádiu konania v súlade s vnútroštátnym právom zamietnuť zjavne neopodstatnené prípady.

Článok 8

Opatrenia vo forme súdnych príkazov

1. Členské štáty zabezpečenia, aby opatrenia vo forme súdnych príkazov podľa článku 7 ods. 4 písm. a) boli dostupné vo forme:
 - a) predbežného opatrenia, ktorým sa nariaďuje zastavenie postupu alebo v relevantných prípadoch zákaz postupu, ak bolo preukázané, že uvedený postup predstavuje porušenie právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1;

- b) konečného opatrenia, ktorým sa nariaďuje zastavenie postupu alebo v relevantných prípadoch zákaz postupu, ak bolo preukázané, že uvedený postup predstavuje porušenie právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1.
2. Opatrenie podľa odseku 1 písm. b) môže, ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve, zahŕňať:
- a) opatrenie stanovujúce, že postup predstavuje porušenie právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1; a
 - b) povinnosť uverejniť celé rozhodnutie o opatrení alebo jeho časť v podobe, akú súd alebo správny orgán považuje za primeranú, alebo povinnosť uverejniť opravné vyhlásenie.
3. Pri podaní návrhu na vydanie opatrenia vo forme súdneho príkazu oprávneným subjektom sa od jednotlivých spotrebiteľov nevyžaduje, aby vyjadrili svoju vôľu byť zastúpení uvedeným oprávneným subjektom. Oprávnený subjekt nie je povinný preukázať:
- a) skutočnú stratu alebo škodu individuálnych spotrebiteľov, ktorá im bola spôsobená porušením právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1; alebo
 - b) úmysel či nedbanlivosť obchodníka.

4. Členské štáty môžu zaviesť do ich vnútroštátneho práva ustanovenia alebo môžu zachovať ustanovenia vnútroštátneho práva, podľa ktorých môže oprávnený subjekt navrhnúť opatrenia vo forme súdnych príkazov podľa odseku 1 písm. b) až po tom, ako zahájil konzultácie s dotknutým obchodníkom s cieľom dosiahnuť, aby uvedený obchodník upustil od porušovania právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1. Ak obchodník do dvoch týždňov od doručenia žiadosti o konzultáciu neupustí od porušovania právnych predpisov, oprávnený subjekt môže bezodkladne podať žalobu v zastúpení o vydanie opatrenia vo forme súdneho príkazu.

Členské štáty oznámia takéto ustanovenia vnútroštátneho práva Komisii. Komisia zabezpečí zverejnenie uvedených informácií.

Článok 9

Nápravné opatrenia

1. Nápravným opatrením sa obchodníkovi uloží povinnosť poskytnúť dotknutým spotrebiteľom nápravu, napríklad náhradu škody, opravu, výmenu, zľavu z ceny, vypovedanie zmluvy alebo vrátenie zaplatenej ceny, ak je to vhodné a prípustné podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátneho práva.
2. Členské štáty stanovujú pravidlá, ako a v ktorom štádiu konania o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení môžu jednotliví spotrebiteľia, ktorých sa uvedená žaloba v zastúpení týka, výslovne alebo konkludentne v primeranej lehote od podania žaloby v zastúpení vyjadriť svoju vôľu byť alebo nebyť zastúpení oprávneným subjektom v uvedenom konaní o žalobe v zastúpení a byť alebo nebyť viazaní výsledkom uvedeného konania o žalobe v zastúpení.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 členské štáty zabezpečia, aby jednotliví spotrebitelia, ktorí nemajú obvyklý pobyt v členskom štáte súdu alebo správneho orgánu, na ktorý bola žaloba v zastúpení podaná, museli na to, aby boli viazaní výsledkom konania o tejto žalobe v zastúpení, výslovne vyjadriť svoju vôľu byť v tomto konaní zastúpení.
4. Členské štáty stanovujú pravidlá s cieľom zabezpečiť, aby spotrebitelia, ktorí výslovne alebo konkludentne vyjadrili svoju vôľu byť zastúpení v konaní o žalobe v zastúpení, nemohli byť zastúpení v iných konaniach o žalobách v zastúpení v tej istej veci a proti tomu istému obchodníkovi ani podať individuálnu žalobu v tej istej veci proti tomu istému obchodníkovi. Členské štáty tiež stanovujú pravidlá s cieľom zabezpečiť, aby spotrebitelia nedostali náhradu škody viac ako jedenkrát v tej istej veci proti tomu istému obchodníkovi.
5. Ak sa v nápravnom opatrení neuvádzajú jednotliví spotrebitelia, ktorí majú nárok na nápravu, ktorá je v ňom stanovená, aspoň sa v ňom opíše skupina spotrebiteľov, ktorí na ňu majú nárok.
6. Členské štáty zabezpečia, aby spotrebitelia mali na základe nápravného opatrenia nárok na nápravu stanovenú uvedeným nápravným opatrením bez toho, aby museli podávať samostatnú žalobu.
7. Členské štáty prijímajú alebo zachovávajú ustanovenia o lehotách, v ktorých si môžu spotrebitelia uplatniť nároky z nápravných opatrení. Členské štáty môžu upraviť pravidlá týkajúce sa použitia všetkých nevyplatených finančných prostriedkov určených na nápravu, na ktoré sa neuplatnil nárok v stanovenej lehote.

8. Členské štáty zabezpečia, aby oprávnené subjekty boli oprávnené podávať žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení bez toho, aby predtým musel súd alebo správny orgán v samostatnom konaní určiť, že došlo k porušeniu právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1.
9. Nápravou stanovenou v nápravnom opatrení vydanom v konaní o žalobe v zastúpení nie sú dotknuté ďalšie prostriedky nápravy, ktoré majú spotrebiteľia k dispozícii podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátneho práva, ktoré neboli predmetom danej žaloby v zastúpení.

Článok 10

Financovanie žalôb v zastúpení o vydanie nápravných opatrení

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa zabránilo konfliktu záujmov v prípade, keď žalobu v zastúpení o vydanie nápravných opatrení financuje tretia strana, pokiaľ to umožňuje vnútroštátne právo, a aby financovanie tretími stranami, ktoré majú hospodársky záujem na podaní žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení alebo na jej výsledku, neodklonilo konanie o žalobe v zastúpení od ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov.
2. Na účely odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) rozhodnutia oprávnených subjektov v kontexte žaloby v zastúpení vrátane rozhodnutí o zmieri, neboli nenáležite ovplyvňované treťou stranou spôsobom, ktorý by poškodil kolektívne záujmy spotrebiteľov dotknutých danou žalobou v zastúpení;

- b) sa žaloba v zastúpení nepodávala proti žalovanému, ktorý je konkurentom poskytovateľa financovania, alebo proti žalovanému, od ktorého je poskytovateľ financovania závislý.
3. Členské štáty zabezpečia, aby súdy alebo správne orgány mali v konaní o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení právomoc posúdiť súlad s odsekmi 1 a 2 v prípadoch, keď o takomto súlade vzniknú akékoľvek odôvodnené pochybnosti. Na tento účel oprávnené subjekty poskytnú súdu alebo správnomu orgánu prehľad finančných zdrojov použitých na podporu žaloby v zastúpení.
4. Členské štáty zabezpečia, aby súdy alebo správne orgány mali na účely odsekov 1 a 2 právomoc prijať primerané opatrenia, napríklad požadovať od oprávneného subjektu, aby odmietol alebo zmenil príslušné financovanie, a v prípade potreby neuznať aktívnu legitimáciu oprávneného subjektu v konkrétnom konaní o žalobe v zastúpení. Ak sa aktívna legitimácia oprávneného subjektu v konkrétnom konaní o žalobe v zastúpení neuzná, nie sú takýmto neuznaním dotknuté práva spotrebiteľov, ktorých sa uvedená žaloba v zastúpení týka.

Článok 11

Zmier týkajúci sa nápravy

1. Na účely schválenia zmieru členské štáty zabezpečia, že v rámci konania o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení:
- a) môžu oprávnený subjekt a obchodník súdu alebo správnomu orgánu spoločne navrhnúť zmier týkajúci sa nápravy pre dotknutých spotrebiteľov; alebo

b) môže súd alebo správny orgán po konzultácii s oprávneným subjektom a obchodníkom vyzvať oprávnený subjekt a obchodníka, aby v primeranej lehote uzavreli zmier týkajúci sa nápravy.

2. Zmier podľa odseku 1 podlieha preskúmaniu zo strany súdu alebo správneho orgánu. Súd alebo správny orgán posúdi, či musí odmietnuť schváliť zmier, ktorý je v rozpore s kogentnými ustanoveniami vnútroštátneho práva alebo obsahuje podmienky, ktoré nemožno vykonať, pričom zohľadní práva a záujmy všetkých strán, najmä dotknutých spotrebiteľov. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá, ktoré súdu alebo správneho orgánu umožnia odmietnuť schváliť zmier z dôvodu, že je nespravodlivý.
3. Ak súd alebo správny orgán zmier neschváli, pokračuje v konaní o predmetnej žalobe v zastúpení.
4. Schválený zmier je záväzný pre oprávnený subjekt, obchodníka a jednotlivých dotknutých spotrebiteľov.

Členské štáty môžu stanoviť pravidlá, ktoré jednotlivým spotrebiteľom, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, dávajú možnosť súhlasiť alebo nesúhlasiť s tým, aby bol zmier podľa odseku 1 pre nich záväzný.

5. Nápravou získanou prostredníctvom schváleného zmieru podľa odseku 2 nie sú dotknuté žiadne ďalšie prostriedky nápravy, ktoré sú spotrebiteľom k dispozícii podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátneho práva a ktoré nie sú predmetom uvedeného zmieru.

Článok 12

Priznanie náhrady trov konania o žalobe v zastúpení o vydanie nápravných opatrení

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade žaloby v zastúpení vo veci uplatňovania nároku na nápravu neúspešná strana znášala trovy konania, ktoré vznikli úspešnej strane, v súlade s podmienkami a výnimkami stanovenými vo vnútroštátnom práve, ktoré sa uplatňujú na súdne konania vo všeobecnosti.
2. Jednotliví spotrebitelia, ktorých sa žaloba v zastúpení o vydanie nápravných opatrení týka, neznášajú trovy konania.
3. Odchylne od odseku 2 možno za výnimočných okolností jednotlivému spotrebiteľovi, ktorého sa žaloba v zastúpení o vydanie nápravných opatrení týka, nariadiť zaplatenie trov konania, ktoré vznikli v dôsledku úmyselného konania alebo konania z nedbanlivosti zo strany tohto jednotlivého spotrebiteľa.

Článok 13

Informovanie o žalobách v zastúpení

1. Členské štáty stanovia pravidlá s cieľom zabezpečiť, aby oprávnené subjekty predovšetkým na svojom webom sídle poskytovali informácie o:
 - a) žalobách v zastúpení, ktoré sa rozhodli podať na súd alebo správny orgán;
 - b) aktuálnom stave žalôb v zastúpení, ktoré podali na súd alebo správny orgán a

c) výsledkoch žalôb v zastúpení uvedených v písmenách a) a b).

2. Členské štáty stanovujú pravidlá s cieľom zabezpečiť, aby sa spotrebiteľom, ktorých sa týka prebiehajúce konanie o žalobách v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, včas a vhodnými prostriedkami poskytli informácie o žalobe v zastúpení, aby uvedení spotrebiteľia mali možnosť výslovne alebo konkludentne vyjadriť svoju vôľu byť zastúpení v uvedenom konaní o žalobe v zastúpení podľa článku 9 ods. 2.
3. Bez toho, aby boli dotknuté informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku, súd alebo správny orgán uloží obchodníkovi, aby na vlastné náklady informoval spotrebiteľov, ktorých sa žaloba v zastúpení týka, o konečných rozhodnutiach, ktorými sa nariaďujú opatrenia uvedené v článku 7, a o schválenom zmieri uvedenom v článku 11, a to spôsobom primeraným okolnostiam veci a v stanovenej lehote, pričom ak je to vhodné, informovať možno aj jednotlivo každého dotknutého spotrebiteľa. Táto povinnosť neplatí, ak sú dotknutí spotrebiteľia o konečnom rozhodnutí alebo schválenom zmieri informovaní iným spôsobom.

Členské štáty môžu stanoviť pravidlá, podľa ktorých by obchodník mal povinnosť poskytnúť takéto informácie spotrebiteľom len vtedy, ak by o to požiadal oprávnený subjekt.
4. Požiadavky na informácie uvedené v odseku 3 sa primerane uplatňujú na oprávnené subjekty, aj pokiaľ ide o konečné rozhodnutia o neuznaní alebo zamietnutí žalôb v zastúpení o vydanie nápravných opatrení.

5. Členské štáty zabezpečia, aby si úspešná strana mohla vymáhať náhradu nákladov súvisiacich s poskytnutím informácií spotrebiteľom v súvislosti so žalobou v zastúpení v súlade s článkom 12 ods. 1.

Článok 14

Elektronické databázy

1. Členské štáty môžu zriadiť vnútroštátne elektronické databázy, ktoré budú verejne dostupné na webovom sídle, a ktoré budú poskytovať informácie o vopred určených oprávnených subjektoch na účely podávania vnútroštátnych aj cezhraničných žalôb v zastúpení, ako aj všeobecné informácie o prebiehajúcich a skončených konaniach o žalobách v zastúpení.
2. Ak členský štát zriadi elektronickú databázu uvedenú v odseku 1, oznámi Komisii internetovú adresu, na ktorej je uvedená elektronická databáza dostupná.
3. Komisia zriadi a vedie elektronickú databázu na účely:
 - a) akejkol'vek komunikácie medzi členskými štátmi a Komisiou podľa článku 5 ods. 1, 4 a 5 a článku 23 ods. 2; a
 - b) spolupráce medzi oprávnenými subjektmi podľa článku 20 ods. 4.

4. Elektronická databáza uvedená v odseku 3 tohto článku je priamo dostupná v príslušnom rozsahu:

- a) vnútroštátnym kontaktným miestam uvedeným v článku 5 ods. 5;
- b) súdom a správnym orgánom, ak je to potrebné podľa vnútroštátneho práva;
- c) oprávneným subjektom určeným členskými štátmi na účely podávania vnútroštátnych žalôb v zastúpení a cezhraničných žalôb v zastúpení; a
- d) Komisii.

Informácie, ktoré si členské štáty vymieňajú v rámci elektronickej databázy uvedenej v odseku 3 tohto článku v súvislosti s oprávnenými subjektmi určenými na účely podávania cezhraničných žalôb v zastúpení podľa článku 5 ods. 1, sú verejne dostupné.

Článok 15

Účinky konečných rozhodnutí

Členské štáty zabezpečia, aby konečné rozhodnutie súdu alebo správneho orgánu ktoréhokoľvek členského štátu o existencii porušenia právnych predpisov poškodzujúceho kolektívne záujmy spotrebiteľov mohli použiť všetky strany ako dôkaz na účely akejkoľvek ďalšej žaloby o vydanie nápravných opatrení podanej na súdy alebo správne orgány členských štátov proti tomu istému obchodníkovi pre ten istý postup v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré sa vzťahuje na hodnotenie dôkazov.

Článok 16
Premlčacie lehoty

1. V súlade s vnútroštátnym právom členské štáty zabezpečia, aby prebiehajúce konanie o žalobe v zastúpení o vydanie opatrenia vo forme súdneho príkazu podľa článku 8 malo účinok zastavenia alebo prerušenia premlčacích lehôt vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorých sa uvedená žaloba v zastúpení týka, aby uplynutie uplatniteľnej premlčacej lehoty počas konania o žalobe v zastúpení o vydanie uvedených opatrení vo forme súdnych príkazov nebránilo týmto spotrebiteľom následne podať žalobu o vydanie nápravných opatrení týkajúcu sa tohto údajného porušenia podľa článku 2 ods. 1.
2. Členské štáty tiež zabezpečia, aby prebiehajúce konanie o žalobe v zastúpení o vydanie nápravného opatrenia podľa článku 9 ods. 1 malo účinok zastavenia alebo prerušenia premlčacích lehôt vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorých sa uvedená žaloba v zastúpení týka.

Článok 17
Rýchlosť konania

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov podľa článku 8 prejednávané s náležitou rýchlosťou.
2. O žalobách v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov podľa článku 8 ods. 1 písm. a) sa v relevantných prípadoch rozhoduje v skrátrenom konaní.

Článok 18
Poskytovanie dôkazov

Členské štáty zabezpečia, aby na žiadosť oprávneného subjektu, ktorý predložil primerane dostupné dôkazy postačujúce na podporu žaloby v zastúpení a uviedol ďalšie dôkazy, ktorými disponuje žalovaný alebo tretia strana, súd alebo správny orgán mohol v súlade s vnútroštátnym procesným právom nariadiť, aby žalovaný alebo tretia strana takéto dôkazy poskytli, a to v súlade s platnými pravidlami Únie a vnútroštátnymi pravidlami týkajúcimi sa dôvernosti údajov a primeranosti. Členské štáty zabezpečia, aby súd alebo správny orgán mohol tiež na žiadosť žalovaného v súlade s vnútroštátnym procesným právom nariadiť, aby oprávnený subjekt alebo tretia strana poskytli relevantné dôkazy.

Článok 19
Sankcie

1. Členské štáty stanovujú pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri nesplnení alebo odmietnutí splnenia:
 - a) povinnosti uloženej opatrením vo forme súdneho príkazu podľa článku 8 ods. 1 alebo ods. 2 písm. b) alebo
 - b) povinností podľa článku 13 ods. 3 alebo článku 18.Členské štáty prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie vykonávania uvedených pravidiel. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sankcie mohli mať okrem iného formu pokút.

Článok 20

Pomoc oprávneným subjektom

1. Členské štáty prijímú opatrenia zamerané na zabezpečenie toho, aby trovy konania súvisiace so žalobami v zastúpení nebránili oprávneným subjektom účinne vykonávať ich právo usilovať o vydanie opatrení uvedených v článku 7.
2. Opatrenia uvedené v odseku 1 môžu mať napríklad podobu verejného financovania vrátane štrukturálnej podpory pre oprávnené subjekty, obmedzenia uplatniteľných súdnych alebo správnych poplatkov, alebo priznania prístupu k právnej pomoci.
3. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá, ktoré oprávneným subjektom umožňujú žiadať od tých spotrebiteľov, ktorí výslovne vyjadrili svoju vôľu byť zastúpení oprávneným subjektom v rámci konkrétnej žaloby v zastúpení o vydanie nápravných opatrení, aby zaplatili primeraný vstupný poplatok alebo podobný poplatok za účasť v rámci uvedenej žaloby v zastúpení.
4. Členské štáty a Komisia podporujú a uľahčujú spoluprácu medzi oprávnenými subjektmi a výmenu a šírenie ich najlepších postupov a skúseností, pokiaľ ide o riešenie vnútroštátnych a cezhraničných porušení právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1.

Kapitola 3

Záverečné ustanovenia

Článok 21

Zrušenie

Smernica 2009/22/EÚ sa zrušuje s účinnosťou od ... [dátum začatia uplatňovania tejto smernice] bez toho, aby bol dotknutý článok 22 ods. 2 tejto smernice.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 22

Prechodné ustanovenia

1. Členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktorými sa transponuje táto smernica, na žaloby v zastúpení, ktoré boli podané k ... [dátum začatia uplatňovania tejto smernice] alebo neskôr.
2. Členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktorými sa transponuje smernica 2009/22/ES, na žaloby v zastúpení, ktoré boli podané pred ... [dátum začatia uplatňovania tejto smernice].

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia týkajúce sa zastavenia alebo prerušenia premlčacích lehôt, ktorými sa transponuje článok 16, vzťahovali len na nároky na nápravu na základe porušení právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1, ku ktorým došlo ... [dátum začatia uplatňovania tejto smernice] alebo neskôr. To však nebráni uplatňovaniu vnútroštátnych ustanovení o zastavení alebo prerušení premlčacích lehôt, ktoré sa uplatňovali pred ... [dátum začatia uplatňovania tejto smernice], na nároky na nápravu na základe porušení právnych predpisov podľa článku 2 ods. 1, ku ktorým došlo pred uvedeným dňom.

Článok 23

Monitorovanie a hodnotenie

1. Komisia najskôr ... [5 rokov po dátume začatia uplatňovania tejto smernice] vykoná hodnotenie tejto smernice a predloží správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. Hodnotenie sa uskutoční podľa usmernení Komisie pre lepšiu právnu reguláciu. Komisia v správe posúdi najmä rozsah pôsobnosti tejto smernice stanovený v článku 2 a prílohe I a fungovanie a účinnosť tejto smernice v cezhraničných situáciách, a to aj z hľadiska právnej istoty.
2. Členské štáty Komisii prvýkrát do ... [4 roky odo dňa začatia uplatňovania tejto smernice] a potom každý rok poskytnú tieto informácie potrebné na prípravu správy podľa odseku 1:
 - a) počet a druh konaní o žalobách v zastúpení, ktoré boli skončené pred ich súdmi alebo správnymi orgánmi;

- b) druh porušení právných predpisov podľa článku 2 ods. 1 a strany uvedených konaní o žalobách v zastúpení;
 - c) výsledky uvedených žalôb v zastúpení.
3. Komisia do ... [5 rokov odo dňa začatia uplatňovania tejto smernice] vykoná posúdenie, či by cezhraničné žaloby v zastúpení bolo možné najlepšie riešiť na úrovni Únie prostredníctvom zriadenia úradu európskeho ombudsmana pre žaloby v zastúpení o vydanie opatrení vo forme súdnych príkazov a o vydanie nápravných opatrení, a predloží správu o svojich hlavných zisteniach Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru, ktorú podľa potreby doplní legislatívnym návrhom.

Článok 24

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do ... [24 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto opatrenia sa uplatňujú od ... [30 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice].

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 26

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*

PRÍLOHA I

ZOZNAM USTANOVENÍ PRÁVA ÚNIE PODĽA ČLÁNKU 2 ODS. 1

1. Smernica Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, 7.8.1985, s. 29).
2. Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29).
3. Nariadenie Rady (ES) č. 2027/97 z 9. októbra 1997 o zodpovednosti leteckého dopravcu pri preprave cestujúcich a ich batožiny v leteckej doprave (Ú. v. ES L 285, 17.10.1997, s. 1).
4. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi (Ú. v. ES L 80, 18.3.1998, s. 27).
5. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).
6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1), články 5 – 7, 10 a 11.

7. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67), články 86 – 90, 98 a 100.
8. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4), články 3 a 5.
9. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 51), článok 10 a kapitola IV.
10. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37), články 4 – 8 a 13.
11. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES (Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16).
12. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

13. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 17.2.2004, s. 1).
14. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).
15. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 21).
16. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36), články 20 a 22.
17. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 z 5. júla 2006 o právach zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou v leteckej doprave (Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006, s. 1).
18. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 14).

19. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66).
20. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/122/ES zo 14. januára 2009 o ochrane spotrebiteľov, pokiaľ ide o určité aspekty zmlúv o časovo vymedzenom užívaní ubytovacích zariadení, o dlhodobom dovolenkovom produkte, o ďalšom predaji a o výmene (Ú. v. EÚ L 33, 3.2.2009, s. 10).
21. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 z 24. septembra 2008 o spoločných pravidlách prevádzky leteckých dopravných služieb v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 293, 31.10.2008, s. 3), článok 23.
22. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1), články 1 – 35.
23. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).
24. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55), článok 3 a príloha I.

25. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 94), článok 3 a príloha I.
26. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).
27. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov (Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10), článok 14 a príloha I.
28. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1), články 183 – 186.
29. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 z 23. apríla 2009 o zodpovednosti osobných prepravcov v preprave po mori v prípade nehôd (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 24).
30. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 zo 16. septembra 2009 o cezhraničných platbách v Spoločenstve, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 2560/2001 (Ú. v. EÚ L 266, 9.10.2009, s. 11).

31. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 z 25. novembra 2009 o označovaní pneumatík vzhľadom na palivovú úspornosť a iné základné parametre (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 46), články 4 – 6.
32. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 z 30. novembra 2009 o kozmetických výrobkoch (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 59), články 3 – 8 a 19 – 21.
33. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, 15.4.2010, s. 1), články 9 – 11, 19 – 26 a 28b.
34. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 z 25. novembra 2009 o environmentálnej značke EÚ (Ú. v. EÚ L 27, 30.1.2010, s. 1), články 9 – 10.
35. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 1).
36. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

37. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).
38. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 181/2011 zo 16. februára 2011 o právach cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 1).
39. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 18).
40. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1), články 9 – 11a.

41. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).
42. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 531/2012 z 13. júna 2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 172, 30.6.2012, s. 10).
43. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 63), článok 13.
44. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 1), článok 14.
45. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 60, 28.2.2014, s. 34).

46. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/31/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania váh s neautomatickou činnosťou na trhu (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 107).
47. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/35/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupnenia elektrického zariadenia určeného na používanie v rámci určitých limitov napätia na trhu (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 357).
48. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349), články 23 – 29.
49. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/92/EÚ z 23. júla 2014 o porovnateľnosti poplatkov za platobné účty, o presune platobných účtov a o prístupe k platobným účtom so základnými funkciami (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 214).
50. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2014 z 26. novembra 2014 o dokumentoch s kľúčovými informáciami pre štrukturalizované retailové investičné produkty a investičné produkty založené na poistení (PRIIP) (Ú. v. EÚ L 352, 9.12.2014, s. 1).
51. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760 z 29. apríla 2015 o európskych dlhodobých investičných fondoch (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 98).

52. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa stanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a maloobchodné poplatky za regulované komunikačné služby v rámci Únie a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 (Ú. v. EÚ L 310, 26.11.2015, s. 1).
53. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ a ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/314/EHS (Ú. v. EÚ L 326, 11.12.2015, s. 1).
54. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).
55. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/97 z 20. januára 2016 o distribúcii poistenia (Ú. v. EÚ L 26, 2.2.2016, s. 19), články 17 – 24 a 28 – 30.
56. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).
57. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/745 z 5. apríla 2017 o zdravotníckych pomôckach, zmene smernice 2001/83/ES, nariadenia (ES) č. 178/2002 a nariadenia (ES) č. 1223/2009 a o zrušení smerníc Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Ú. v. EÚ L 117, 5.5.2017, s. 1), kapitola II.

58. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/746 z 5. apríla 2017 o diagnostických zdravotníckych pomôckach in vitro a o zrušení smernice 98/79/ES a rozhodnutia Komisie 2010/227/EÚ (Ú. v. EÚ L 117, 5.5.2017, s. 176), kapitola II.
59. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1128 zo 14. júna 2017 o cezhraničnej prenosnosti online obsahových služieb na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2017, s. 1).
60. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1129 zo 14. júna 2017 o prospekte, ktorý sa má uverejniť pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie na regulovanom trhu, a o zrušení smernice 2003/71/ES (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2017, s. 12).
61. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1131 zo 14. júna 2017 o fondoch peňažného trhu (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 8).
62. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 1), články 3 – 6.
63. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 60I, 2.3.2018, s. 1), články 3 – 5.

64. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií (Ú. v. EÚ L 321, 17.12.2018, s. 36), články 88, 98 – 116 a prílohy VI a VIII.
 65. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 1).
 66. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 28).
-

PRÍLOHA II

TABUĽKA ZHODY

Smernica 2009/22/EC	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 1 ods. 1
článok 1 ods. 2	článok 2 ods. 1
–	článok 2 ods. 2
–	článok 3
článok 2 ods. 1	článok 7 ods. 1
	článok 7 ods. 4 písm. a)
–	článok 7 ods. 2 a 3
	článok 7 ods. 4 písm. b)
	článok 7 ods. 5, 6 a 7
článok 2 ods. 1 písm. a)	článok 7 ods. 4 písm. a)
	článok 8 ods. 1
	článok 17
článok 2 ods. 1 písm. b)	článok 7 ods. 4 písm. a)
	článok 8 ods. 2 písm. b)
	článok 13 ods. 1 písm. c)
	článok 13 ods. 3
–	článok 8 ods. 2 písm. a)
–	článok 8 ods. 3

Smernica 2009/22/EC	Táto smernica
článok 2 ods. 1 písm. c)	článok 19
článok 2 ods. 2	článok 2 ods. 3
článok 3	článok 3 ods. 4
	článok 4 ods. 1 a 2
	článok 4 ods. 3 písm. a) a b)
	článok 4 ods. 6 a 7
–	článok 4 ods. 3 písm. c), d), e) a f)
	článok 4 ods. 4 a 5
–	článok 5 ods. 2, 3, 4 a 5
článok 4 ods. 1	článok 6
články 4 ods. 2 a 4 ods. 3	článok 5 ods. 1
článok 5	článok 8 ods. 4
–	článok 9
–	článok 10
–	článok 11
–	článok 12
–	článok 13 ods. 1 písm. a) a b)
	článok 13 ods. 2, 4 a 5
–	článok 14
–	článok 15

Smernica 2009/22/EC	Táto smernica
–	článok 16
–	článok 18
článok 6	článok 23
článok 7	článok 1 ods. 2 a 3
článok 8	článok 24
–	článok 20
článok 9	článok 21
–	článok 22
článok 10	článok 25
článok 11	článok 26